

Atatürke Çamur Atmanın Dayanılmaz Hafifliğı

— sahara · 14 Mayıs 2017

Öğrencilik yıllarımda tarih dersine aşırı ilgi duyar, konuları sadece ders kitaplarından takip etmekle asla tatmin olmazdım. Devletlerin kuruluşları, yapılan büyük savaşlar hakkında ne kadar doküman bulsam sıcak çölde yeşil vaha bulmuş kervancılar kadar mutlu olurum. Elime geçirdiğim tarihi romanları bir çırpıda okurdum.

Tarih öğretmenlerime sorular sorarak merakımı bir nemse de olsa giderirdim. Fransız İhtilalini işlediğimiz günlerdi. Napolyon'un Vaterlo Savaşı'nda yenildiğini ve İngilizler tarafından bir adaya sürgün edildiğini okumuştuk. Bir zamanlar Avrupa'yı titreten büyük savaş teorisyeni Napolyon'un sonunun çok hazin bittiğini öğrendik.

Öğretmenime bir soru yönelttim:

"Hocam, Fransızlar sonunda yenilen, aciz bir yaşama mahkûm edilen Napolyon'u şimdi nasıl anıyorlar?" Hocam hiç ummadığım bir cevap verdi bana:

"Napolyon, Fransızlar için bir ulusal kahramandır. Fransa'nın çeşitli şehirlerinde bu ulusal kahramanlarının heykeli dikilmiştir."

Demek ki, bir zamanlar Fransızlar, bayraklarını tüm Avrupa topraklarında dalgalandıran kahramanlarına saygıda kusur etmiyorlar. Yer karasında olaylara yön veren büyük uluslar yetiştirdikleri ulusal kahramanlarıyla bütünleşirler. Kahramanlarının kendileri için yaptıkları fedakârlıkları sürekli canlı tutup genç kuşaklara yaşanan olayları çarpıtmadan aktarırlar.

Yurttaşlar kendileri çalışmış atalarını, onların kahramanlıklarını öğrendikçe zorlukları yenmede kendilerinde kuvvet bulurlar. Ulusal kahramanlarının olağan üstü başarılarını yurttaşlar için bir övünç kaynağı olur. Yurttaşlar böylesine kahramanlar yetiştiren bir ulusa mensup olmakla kendilerini mutlu hissederler.

Bizler tarihin ilk çağlarından beri çeşitli devletler kurmuş, ünlü kahramanlar yetiştirmiş bir ulusuz. Tarihin her döneminde bağımsız yaşama başarısını göstermişizdir. Tarihe şan veren nice büyük kahramanlar yetiştirdik.

Tarih sahnesinde altı asra yakın bir süre yaşama başarısını gösteren Osmanlı Devleti nihayetinde dağılma ve yıkılma süreci yaşadı. Güzelim topraklarımız işgale uğradı. Başkentimize düşmanlar girdi. Ülke ufkunu kara bulutlar sardı. İşte bu kara günlerde Mustafa Kemal adlı bir general Samsun

ufuklarından bir güneş gibi doğdu.

İşgalci düşmana karşı ulusal güçleri birleştirdi. Yoklukla, olanaksızlıklarla mücadele ederek iç ve dış düşmanlara karşı amansız bir savaşa girişti. Düşmanlara karşı Ulusal Kurtuluş Savaşı verilerek büyük bir utku yakalandı. Bu savaşta Mustafa Kemal üstün zekâsı, şaşmaz liderlik vasıflarıyla başkomutanlık görevini başarıyla yürüttü. Yıkılan bir devletin külleri üzerine yeni bir devlet kurdu.

Bugün Rusya'nın güçlenerek tarih sahnesine çıkmasının baş mimarı bizlerin Deli Petro diye adlandırdığımız Büyük Petro'dur. Petro Rusların ulusal kahramanıdır. Kendi ulusunca saygıyla anılır. Aynı şekilde Amerika Birleşik Devletleri'nin kurucusu, ülkesinin bir zamanlar İngiliz sömürgesi iken ülkesinin İngilizlere karşı bağımsızlık savaşı başlatan George Washington'dur. George Washington da Amerikalıların ulusal kahramanıdır. Yeşil dolarlarının üzerinde yıllardan beri bu kahramanlarının resmi var.

Bunun gibi her ulusun anılarına büyük saygı duyduğu ulusal kahramanları vardır. Uluslar kendileri için büyük fedakârlıklar yapan bu insanların anılarına büyük saygı duyarlar. Onları her platformda saygıyla anarlar. Onlara karşı yapılmaya çalışılan en ufak bir saygısızlığa müsamaha göstermezler.

Mustafa Kemal Atatürk sadece Ulusal Kurtuluş Savaşını utkuyla sonuçlandıran, devlet kuran bir lider değildir. Atatürk bizlerin gelişip kalkınması, çağdaş uygarlık düzeyine erişmemiz için devrimler yapmıştır. Bugün İslam Âlemi içinde saygın bir konumda isek bu durumu Atatürk'ün yaptığı devrimlere ve O'nun kurduğu devlet sistemine borçluyuz. Mustafa Kemal Türk Ulusununum şanlı bir ulusal kahramanıdır.

O büyük insan bizleri özgür yurttaş olma bilincine erıştirdi. Kadınlarımıza erkeklerle eşit haklar sağladı. Kendisine bilimi rehber edindi. Bize de bilim yolundan ayrılmamayı salık verdi. Atatürk'ün Türk Ulusu için yaptıklarını anlatmak bu yazının hacmini çoktan aşar.

Benim ayrıca şu bağlamda da Ata'ya ve onun silah arkadaşlarına şöyle bir minnet borcum var. Ben bir serhat çocuğuyum. Artvinliyim. Benim ilim 1877-78 Türk-Rus Savaşı sonunda Batum, Kars, Ardahan'la birlikte Ruslara bırakılmış. Eğer Atatürk Ulusal Kurtuluş Savaşı başlatmamış olsaydı dedelerim anavatana kavuşamayacaktı. Bugün al bayrağın altında özgürce yaşayabiliyorsam bunu Atatürk'e borçluyum.

Benim gibi Türkiye Cumhuriyeti'nin her yurttaşı hepimiz bağımsız bir ülkede yaşıyoruz. Bayrağımız altında özgürce Yurttaş olma bilinciyle yurttaşlık haklarından faydalanıyoruz. Kendi aramızda birlik, dayanışma sağladıkça gönençli yaşama yolunda merhaleler kat ediyoruz.

Bölgemiz, Müslüman ülkeler ateş cehenneminin ortasında yaşarken biz ülke olarak hâlâ dimdik

ayaktayız. Arap âleminin eksiği aralarından bir Mustafa Kemal çıkmamasıdır. Ne mutlu bize ki, Mustafa Kemal gibi bir ulusal kahramanımız var. O'nun ilkelerinden kopmadıkça bağısız bir ülke olarak yaşamaya devam edeceğiz.

Durum bu iken günümüzde bazı insanlıktan nasibini almamışlar Atatürk'e saygısızlık yapıyorlar. Annesine hiç akla hayale gelmeyecek iftiralar, manevi kızıyla ilgili tutarsız ithamlarda bulunuyorlar. Böylesi ithamlar ithamların akılla, ızanla açıklanacak bir yönü yoktur.

Bu yapılanlar nankörlüktür. Nankörlük, kendisine yapılan iyiliğin değerini bilmemek, iyilik gitmemeliktir. İnsanlığa yakışan bir davranış biçimi değildir.

Dünya ulusları ulusal kahramanlarına saygı duyarken aramızdan Atatürk'ümüze saygısızlık gösterenlerin çıkması kadirşinas ulusumuzu derinden yaralamaktadır. Tarihe mal olmuş büyüklerimize saygısızlığı ulusumuz hiç affetmeyecektir. Ayrıca Atatürk'ün annesi ve manevi kızı hakkında iftirada bulunanlara karşı halkımızın gösterdiği tepki bizlerin ulus olma bilincini daha da pekiştirmektedir.